مقالاتی که در این صفحه منتشر می‌شود، از مهم‌ترین منابع خارجی درباره مجموعه موضوعات مرتبط با ایران یا دیگر تحولات و رویدادهای مهم جهان گزینش شده است. هدف اصلی از انتشار این مقالات، ارائه مستقیم و بی‌واسطه مهم‌ترین تحلیل‌ها در حوزه‌های راهبردی به تحلیلگران فارسی‌زبان است. کاملا روشن است که تحلیل‌های مندرج در این مقالات موضع روزنامه «وطن امروز» نیست. شاید در بسیاری از موارد «وطن امروز» دیدگاهی اساسا متفاوت داشته باشد و حتی در بقیه صفحات روزنامه به نقد آنها بپردازد.

همچنین بدیهی است در برخی از این مقالات رسانه برای رسیدن به نتایج دلخواه خود و عملیات روانی روی مخاطب هدف، تعمداً اطلاعات غلط و تحلیل‌های جهت‌دار گنجانده است.

مطالعه مستمر این مقالات این امکان را به خواننده خواهد داد با ذهنیت‌های راهبردی غرب درباره ایران یا دیگر تحولات مهم جهان آشنا شود.

حق با جورج بوش بود که آشوب یمن حاصل سیاست خارجی غلط اوباماست

فرید زکریا: بحران یمن نباید رخدادی غافلگیرکننده باشد. یمن نیز از الگوی آشنایی در جهان عرب پیروی می‌کند و تحولات یمن نیز شبیه آن چیزی است که در کشورهای بزرگ‌تر و مهم‌تر عربی از جمله مصر رخ داد. ۳۳ سال رژیم دیکتاتوری و سکولار علی عبدالله صالح در یمن حاکم بود. او بشدت مخالفان را سرکوب می‌کرد بویژه آنها را که گرایش‌های فرقه‌ای یا مذهبی داشتند از جمله حوثی‌ها که شیعه هستند. پس از بهار عربی و استعفای صالح هم یمنی‌ها و هم مقامات واشنگتن وعده دولتی را در یمن دادند که نماینده واقعی مردم باشد. در همین چارچوب منصور هادی معاون او رئیس‌جمهور شد اما او به وعده‌های خود برای آزادی سیاسی و مشارکت گروه‌های مختلف در اداره کشور عمل نکرد و به سرعت همانند سلف خود سرکوب مخالفان را آغاز کرد. همانطور که فاریه المسلمی در مقاله‌ای در فارین افرز نوشته است، تعداد مقامات منتخب مردم در دولت جدید یمن صفر بود. اغلب سیاست فراتر از مسائل فرقه‌ای و مذهبی است به طوری که صالح خودش شیعه بود اما برای حفظ قدرت بشدت حوثی‌ها را سرکوب می‌کرد اما اکنون که خودش از قدرت کنار رفته است، او و خانواده‌اش با حوثی‌ها متحد شده‌اند تا دوباره به قدرت بازگردند. در واقع الگوی حاکم در یمن الگویی است که تروریسم را در جهان عرب ایجاد کرده است. در این الگو رژیم‌های سرکوبگر و سکولار که از طرف غرب حمایت شوند، مشروعیت پیدا می‌کنند. همین رژیم‌ها با گذشت زمان سرکوبگرتر و ظالم‌تر می‌شوند و در مقابل مخالفان نیز تندروتر می‌شوند و بیشتر به سمت خشونت می‌روند. در چنین شرایطی فضا برای مصالحه، تکثرگرایی و دموکراسی از بین می‌رود. اساسا ستیزه‌جوها و جهادی‌ها دغدغه‌های داخلی کشور خود را دارند و با توجه به اینکه واشنگتن از دیکتاتورها حمایت می‌کند، در نهایت اهداف این گروهها بشدت ضدآمریکایی می‌شود. به علت اینکه ما از تاریخ درس نمی‌گیریم، دوباره اشتباهاتمان را تکرار می‌کنیم. دولت اوباما از عبدالفتاح السیسی تمجید می‌کند در حالی که او سرکوبگرتر از حسنی مبارک است. رژیم سیسی صدها نفر از معترضان را به قتل رسانده و ده‌ها هزار نفر را زندانی کرد که بیشتر آنها مخالفان سیاسی بودند و این واقعیتی است که دیده‌بان حقوق بشر اعلام کرده است. او رسانه‌ها را سانسور و روزنامه‌نگاران را زندانی کرده است. در واقع القاعده نتیجه دهه‌ها جو سرکوب مخالفان بویژه اخوان المسلمین در مصر بود. در میان رؤسای جمهور آمریکا یک نفر بود که خطر حمایت کورکورانه از دیکتاتورهای عرب را می‌دانست؛ چه این دیکتاتورها سکولار بودند یا جهادی‌ها را زندانی می‌کردند یا با اسرائیل قرارداد صلح داشتند. این رئیس‌جمهور گفت ۶۰ سال کنار آمدن غرب با نبود آزادی و دموکراسی در خاورمیانه و رضایت از آن، هیچ کمکی به امنیت ما نکرد. حتی وزیر خارجه‌اش صریح‌تر گفته است در جهان عرب تقریبا هیچ کانال مشروع و قانونی برای آزادی بیان سیاسی وجود ندارد اما این بدان معنا نیست که هیچ فعالیت سیاسی نبود. این فعالیت سیاسی در مدرسه‌های دینی و مساجد بنیادگرا وجود داشت. جای تعجب ندارد در چنین جوامعی سازمان یافته‌ترین نیروهای سیاسی گروه‌های تندرو بودند و در همان جا بود که القاعده طعمه‌های خود را پیدا و جنگ خود را علیه دشمنی در دوردست آغاز کرد. آن رئیس‌جمهور جورج بوش و وزیر خارجه‌اش نیز کاندولیزا رایس بود. اشتباهی که دولت بوش در حمله به عراق انجام داد نباید باعث شود برخی دیدگاه‌های درست او را نادیده بگیریم. در واقع ما هر چه با دیکتاتورهای یمن و مصر متحدتر شویم و در عملیات نظامی مشترک با پادشاهی مطلقه عربستان سعودی شرکت کنیم، باید حواسمان باشد که زیر پوست این کشورها و در مساجد و زندان‌های این کشورها چه می‌گذرد.

واشنگتن‌پست

دلایل خوشبینی محتاطانه درباره معامله هسته‌ای با ایران

با توجه به اظهارنظرهای هفته‌های اخیر، بسیاری ظاهرا به این نتیجه رسیده‌اند که توافق هسته‌ای که از مذاکرات با ایران حاصل می‌شود، یک توافق بد خواهد بود که باید آن را رد کرد اما این قضاوتی خام است. در واقع اگرچه برای یک قضاوت کاملا آگاهانه، باید منتظر جزئیات توافق نهایی باشیم که در اواخر ژوئن ارائه می‌شود، هم‌اکنون اطلاعات کافی در حدی که بتواند ما را به یک خوشبینی محتاطانه درباره ویژگی‌های چارچوب سیاسی این توافق برساند (که تا پایان مارس حاصل می‌شود)، وجود دارد. بسیاری از آمریکایی‌ها ممکن است از کارهایی که تا امروز براساس «طرح مشترک اقدام» انجام شده است، متعجب شوند. این توافق مقدماتی زمینه ارزیابی توافق جامعی را فراهم کرد که اکنون مذاکره درباره آن ادامه دارد. این توافق توانست برای نخستین بار روند پیشرفت برنامه هسته‌ای ایران را مهار کند و جنبه‌هایی از آن را به عقب برگرداند. یک علت برای خوشبینی محتاطانه درباره دورنمای چارچوب توافق، به تضمین باراک اوباما رئیس‌جمهور آمریکا بازمی‌گردد مبنی بر اینکه معامله باید این اطمینان را ایجاد کند که ایران دست کم یک سال تا تولید اورانیوم تسلیحاتی کافی برای سلاح هسته‌ای، فاصله خواهد داشت. این «زمان گریز هسته‌ای» ۲ موضوع تعداد سانتریفیوژها و نوع سانتریفیوژها را شامل می‌شود. اکنون با حدود ۱۰ هزار و ۲۰۰ سانتریفیوژ فعال، ایران ۲ تا ۳ ماه فرصت می‌خواهد ماده لازم برای یک سلاح هسته‌ای را تامین کند. با محدود شدن تعداد سانتریفیوژهای ایران، این مدت زمان به یک‌سال افزایش می‌یابد. دومین دلیل خوشبینی محتاطانه در وعده سوزان رایس، مشاور امنیت ملی نهفته است که گفت هر معامله‌ای که شکل بگیرد، شامل توافق ایران با «بازرسی‌های سرزده و مکرر» خواهد بود. این شرط لحاظ شده است تا تخلف ایران در حرکت پنهانی به سمت ایجاد یک مرکز مخفی غنی‌سازی و فرآوری در داخل کشور، به موقع مشخص و مهار شود. اظهارات رایس نشان می‌دهد ایران قویا با اقدامات راستی‌آزمایی شدید که گاه از آن با عنوان پروتکل الحاقی یاد می‌شود، همراه شده است. این ترتیبات به دیده‌بان هسته‌ای سازمان ملل امکان می‌دهد به تاسیسات مرتبط با فعالیت‌های هسته‌ای ایران از جمله مراکزی که امروز به آن دسترسی ندارند، راه بیابند و بازرسی‌های سرزده‌ای از سایت‌های اعلام نشده ایران داشته باشند که ممکن است فعالیت‌های هسته‌ای مخفی انجام دهند. نکته نهایی در این باره کاهش تحریم‌هاست. مذاکره‌کنندگان ایرانی برای کاهش فوری و عمده تحریم‌ها تلاش کرده‌اند. بی‌تردید این موضع با انگیزه ایجاد حمایت داخلی از توافق، دنبال می‌شود اما لغو فوری تحریم‌ها نه از نظر عملی - با توجه به لایه‌های متعدد تحریم‌های ملی و بین‌المللی وضع شده- و نه از نظر سیاسی در آمریکا و به شکل بالقوه در دیگر کشورها امکان‌پذیر نیست. نکته مهم‌تر این است که لغو بی‌قید و شرط تحریم‌ها، روندی معقول نیست، زیرا بخشی از اهرم ضروری برای وفادار نگه داشتن ایران به تعهداتش را از بین می‌برد. لغو تحریم‌ها باید به شکل تدریجی و مشروط انجام شود. در چنین شرایطی وضع مجدد آنها در صورت هرگونه تخطی از مفاد توافق، آسان‌تر خواهد بود. بنابراین معامله‌ای که شامل لغو چندمرحله‌ای تحریم‌ها باشد، پایبندی ایران را به توافق تضمین می‌کند. چنین توافقی که در آن زمان گریز هسته‌ای به یک سال رسیده باشد و سازوکارهای قوی برای شناسایی هر گونه تخلف احتمالی از مفاد توافق شکل گرفته باشد بشدت از تصمیم سیاسی ایران برای رسیدن به سلاح‌های هسته‌ای جلوگیری خواهد کرد بنابراین در خور حمایت است.

نیوزویک

سخنان نتانیاهو حاکی از احتمال کوتاه آمدن اسرائیل درباره توافق هسته‌ای با ایران است

دان ویلیامز و جان آیریش: بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل نشانه‌هایی را دال بر این موضوع از خود بروز داده است که اسرائیل می‌تواند با یک موافقتنامه هسته‌ای ایران کوتاه بیاید که در آن، این کشور ظرفیت غنی‌سازی اورانیوم را تا حدی حفظ کند. نتانیاهو مدت‌ها با چنین مصالحه‌ای مقابله می‌کرد. با توجه به سخنرانی جنجال‌برانگیز نتانیاهو در کنگره آمریکا که اوایل ماه مارس شد، به نظر می‌رسد این تغییرات، مایه شگفتی باشد. نتانیاهو در سخنان خود در این باره، از اقدام کشورهای قدرتمند جهان در اجازه دادن به تهران برای حفظ هزاران دستگاه سانتریفیوژ اورانیوم و در نتیجه داشتن توانایی بالقوه حرکت به سمت بمب اتم انتقاد کرد. اما نتانیاهو که با نابردباری کشورهای غربی و خشم کاخ سفید از درخواست‌های خود مبنی بر پرهیز از یک «موافقتنامه بسیار بد» روبه‌رو است، به همراه نمایندگان خود اکنون در حال گفت‌وگو با مذاکره‌کنندگان درباره جزئیات موافقتنامه‌ای است که اسرائیل امیدوار است یک موافقتنامه بهتر باشد. نخست‌وزیر اسرائیل در سخنرانی سوم ماه مارس خود در کنگره، به موضوعی اشاره کرد که نسبتا مورد بی‌توجهی قرار گرفت. وی از باراک اوباما، رئیس‌جمهور آمریکا درخواست کرد به دنبال «یک موافقتنامه بهتر» باشد که هر چند برای اسرائیل و همسایگان آن محبوب نباشد، بتوان آن را تحمل کرد. نتانیاهو که ۲ روز بعد در گفت‌وگوی خود با شبکه «ام‌اس‌ان‌بی‌سی» تحت فشار درخواست‌های مجری برای توضیح بیشتر در این باره قرار گرفته بود، در این باره گفت اسرائیل و کشورهای عرب همفکر، ممکن است با این موضوع موافقت کنند که ایران، همه سانتریفیوژهای غنی‌سازی اورانیوم خود را از دست ندهد. ایران بر این موضوع پافشاری می‌کند که فعالیت‌های هسته‌ای این کشور، صلح‌آمیز است. مقامات ایران همچنین خواستار داشتن دست‌کم ۹ هزار دستگاه سانتریفیوژ هستند. کشورهای قدرتمند جهان اعلام کرده‌اند با داشتن ۶ هزار و ۵۰۰ دستگاه سانتریفیوژ ایران موافق خواهند بود، زیرا این تعداد سانتریفیوژ باعث خواهد شد مدت زمان تلاش ناگهانی بالقوه ایران برای ساخت بمب اتمی به یک سال افزایش پیدا کند. در این صورت، این کشورها زمان کافی برای مداخله در این فرآیند را در اختیار خواهند داشت. اسرائیلی‌ها جزئی از مذاکره‌کنندگان نیستند اما مقامات ارشد کشورهای غربی به علت ترس اسرائیل از ایران هسته‌ای و تهدیدهای ناشی از آن - که اکنون به شکل فزاینده‌ای پوچ به نظر می‌رسد - با مقامات ارشد اسرائیل در این باره تبادل‌نظر دارند. اسرائیلی‌ها اکنون این موضوع را به وضوح اعلام کرده‌اند که می‌خواهند دشمن آنها، توانایی بسیار کمتری داشته باشد اما آنها تاکنون یک پیشنهاد مخالف را به صورت جامع مطرح نکرده‌اند. خودداری از این اقدام بنا به گفته یک مقام ارشد هسته‌ای اسرائیل، حاکی از خودداری از تعیین یک «حداقل» است که مذاکره‌کنندگان با ایران ممکن است بعدا مجبور شوند آن را افزایش دهند. این مقامات به عکس عقیده دارند اسرائیل، کشورهای قدرتمند غربی را درباره جزئیات خاص این موافقتنامه به چالش کشیده است که از جمله آنها می‌توان به پادمان‌های فنی قوی و افزایش مدت زمان لازم برای تلاش ناگهانی ایران برای ساخت بمب هسته‌ای اشاره کرد. «یووال اشتاینیتس» وزیر امور راهبردی اسرائیل و نماینده ارشد نتانیاهو درباره مسائل ایران در سفر اخیر خود به اروپا در این باره به خبرگزاری رویترز گفت: «به عقیده ما، رها کردن ایران در شرایطی که با ساخت بمب یک سال یا یک سال و نیم فاصله داشته باشد، بسیار خطرناک است زیرا دیر یا زود، آنها تلاش عجولانه خود را برای ساخت بمب هسته‌ای آغاز خواهند کرد». اشتاینیتس به منظور گفت‌وگو با همتایان فرانسوی و انگلیسی خود به اروپا رفته بود.

■ تأکید بر جزئیات

اشتاینیتس در این باره گفت اسرائیل ترجیح می‌دهد مدت زمان لازم برای تلاش ناگهانی ایران جهت تولید بمب اتم به ۲ تا ۳ سال افزایش پیدا کند. اعلام این موضوع، خود حاکی از تغییر دیدگاه نتانیاهو است که مشاوران او پیش‌تر اعلام کرده بودند حتی در صورتی که تمام طرح‌های هسته‌ای ایران حذف شود، این کشور قادر خواهد بود آنها را ظرف مدت ۵ سال بازسازی کند. اشتاینیتس در این باره گفت: مدت زمان یک سال برای تلاش ناگهانی در راستای تولید بمب اتم، می‌تواند برای ایران کافی باشد. حتی اگر این کشور تنها ۳ تا ۴ هزار دستگاه سانتریفیوژ در اختیار داشته باشد. این موضوع با توجه به ظرفیت «تحقیق و توسعه» ایران درباره ارتقای کارآیی سانتریفیوژها در مدت زمان اندک ممکن خواهد بود. اشتاینیتس در این باره گفت: «ما ادعا می‌کنیم اگر ایران مجاز باشد ۶ هزار سانتریفیوژ داشته باشد، مدت زمان لازم برای تلاش ناگهانی به سمت ساخت بمب اتم، ۱۲ ماه نخواهد بود بلکه نزدیک به ۹ تا ۱۰ ماه خواهد بود، حتی اگر ذخایر اورانیوم ایران صفر باشد». وی با اعلام این مطلب از کشورهای قدرتمند جهان درخواست کرد بر اعمال محدودیت‌های فنی علیه ایران تاکید کنند. وی افزود: «هر چند ما در کل مخالف موافقتنامه هستیم اما بر موارد خاص در این موافقتنامه اشتباه تاکید داریم». او در ادامه گفت ایران همچنین باید وادار شود تا اتهام فعالیت مخفیانه درباره آزمایش‌های تسلیحات هسته‌ای را پاسخ دهد. اشتاینیتس گفت: «تحقیق و توسعه، مهم‌ترین موضوع در میز مذاکره است». یک دیپلمات ارشد اروپایی نیز تایید کرد: موضوع تحقیق و توسعه، مورد توجه شدید اسرائیلی‌ها قرار دارد. وی افزود: «با آنکه آنها قطعا حامی مدت زمان یکساله لازم برای تلاش ناگهانی به سمت ساخت بمب اتمی نیستند، در عمل درباره تحقیق و توسعه ایران نگرانی دارند و خواستار اعمال بیشترین محدودیت‌های ممکن در این باره هستند. پیام آنها ساده است: هرگونه غنی‌سازی ممکن را متوقف کنید». وی افزود: «آنها درباره هر یک از عناصر، بسیار محافظه‌کار هستند و خواهان تحقق محافظه‌کارانه‌ترین و محدودکننده‌ترین اقدامات هستند اما به نظر می‌رسد در مقایسه با آنچه که در ابتدا می‌خواستند، اکنون انعطاف‌پذیرتر شده‌اند». یک دیپلمات آمریکایی نیز که خواست نامش فاش نشود در این باره به خبرگزاری رویترز گفت: هنوز مشخص نیست سختگیری‌های اسرائیل، چند دستگاه سانتریفیوژ ایران را مجاز خواهد دانست. این دیپلمات آمریکایی افزود: «اسرائیلی‌ها در محافل خصوصی، از توافق با تعداد اندک سانتریفیوژهای ایران سخن گفته‌اند اما جزئیات می‌تواند بسیار بحث‌برانگیز باشد. آنچه برای ما اندک است، برای آنها اندک شمرده نمی‌شود». امیدهای اسرائیل به از بین رفتن ظرفیت غنی‌سازی اورانیوم ایران، در موافقتنامه موقت نوامبر ۲۰۱۳ با کشورهای قدرتمند جهان از بین رفت. در این موافقتنامه موقت، درباره برنامه غنی‌سازی «تعیین شده توسط دو طرف» و «صلح‌آمیز» بودن آن، توافق حاصل شد. مذاکره‌کنندگان می‌خواهند تا سی‌ام ماه ژوئن این توافق را نهایی و کلیات آن را تا هفته آینده تعیین کنند. این در حالی است که هیات‌های کشورهای غربی با اختلافاتی روبه‌رو هستند. ایران روز چهارشنبه اعلام کرد هرگونه توافق باید شامل لغو فوری تحریم‌ها علیه این کشور باشد. کشورهای غربی با این درخواست مخالفت کردند. واشنگتن از بروز جنگ در خاورمیانه نگران است. این در حالی است که نتانیاهو، تهدیدهای گذشته خود را مبنی بر حمله به ایران تکرار نکرده است. اشتاینیتس در پاسخ به پرسشی درباره واکنش اسرائیل در صورت امضای موافقتنامه‌ای که با آن مخالف است، گفت: «نمی‌دانم». یک مقام ارشد دیگر اسرائیل نیز با برخوردی محتاطانه در این باره گفت: «آیا نتانیاهو بر سر ۵ هزار دستگاه سانتریفیوژ، جنگ به راه خواهد انداخت؟ من مطمئن نیستم».

رویترز

گام بعدی، تمرکز روی سپاه است

دیوید اندرو وینبرگ: تصور کنید تحریم‌های اقتصادی بر بانک مرکزی عربستان سعودی - تنها عضو عرب گروه ۲۰ - اعمال شود. تحریم‌های سختگیرانه چند ملیتی به منظور محدود کردن تولید نفت عربستان سعودی و تلاش‌ها برای جلوگیری از ورود آن به بازارهای بین‌المللی را نیز به تحریم بانک مرکزی این کشور بیفزایید. اگر این اقدامات، غیرطبیعی به نظر می‌رسند دلیلش این است که به واقع غیرطبیعی و مضحک هستند. سیاست آمریکا در زمینه مقابله با تولید و گسترش تسلیحات هسته‌ای در خاورمیانه ممکن است سبب به راه افتادن رقابت تسلیحاتی در این منطقه شده باشد که به نوبه خود سناریوی وحشتناکی محسوب می‌شود. آنتونی بلینکن، معاون وزیر خارجه آمریکا در سخنرانی اخیر خود در کمیته روابط خارجی مجلس نمایندگان آمریکا اعلام کرد: «بهترین راه» برای جلوگیری از به راه افتادن رقابت تسلیحاتی در خاورمیانه بکارگیری «الگویی» است که از طریق مذاکرات گروه ۱+۵ با ایران ایجاد شده است. بلینکن همچنین گفت: «بعید می‌دانم کشوری بخواهد دنباله‌رو الگویی باشد که ایران ایجاد کرده است، الگویی که شامل یک دهه یا بیشتر انزوا و تحریم است». او همچنین گفت: به طور خلاصه باید گفت «پاسخ» سوال نحوه جلوگیری از به راه افتادن رقابت تسلیحاتی در خاورمیانه «دقیقا همان کاری است که ما در حال انجام آن هستیم». اما حقیقت این است که همه قدرت‌های سنتی در منطقه خاورمیانه در حال توسعه زیرساخت‌های هسته‌ای خود به سبب پاسخگویی به نیازهای داخلی در زمینه تولید برق هستند اما این کار همچنین در واکنش به برنامه هسته‌ای ایران انجام می‌شود. شاهزاده ترکی الفیصل، رئیس سابق سازمان اطلاعاتی عربستان سعودی در گفت‌وگو با شبکه تلویزیونی بی‌بی‌سی اعلام کرد: «نتیجه این مذاکرات هر چه باشد، ما نیز خواهان همان خواهیم شد». او خاطرنشان کرد: «اگر ایران توانایی غنی‌سازی اورانیوم در هر سطحی را داشته باشد این تنها عربستان سعودی نیست که خواهان غنی‌سازی در همان سطح خواهد شد». علاوه بر عربستان سعودی، مصر، اردن، ترکیه و امارات عربی متحده همگی در تلاش برای آغاز برنامه‌های خود مرتبط با انرژی هسته‌ای هستند. کارشناسان بر این باورند چندین کشور از این کشورها به این نتیجه رسیده‌اند که انرژی هسته‌ای نه تنها فرصت‌هایی در زمینه تولید انرژی در داخل این کشورها فراهم می‌آورد بلکه از آن می‌توان برای اهداف نظامی نیز استفاده کرد. از این رو آنها می‌توانند به برخی قابلیت‌ها در این زمینه دست یابند. اردن برای ساخت نخستین نیروگاه برق هسته‌ای خود قراردادی به ارزش ۱۰ میلیارد دلار با روسیه امضا کرده است و روسیه توافقنامه‌ای مشابه با مصر برای احداث نخستین نیروگاه برق هسته‌ای این کشور به هنگام سفر ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه به قاهره در ماه فوریه، امضا کرده است. شکی نیست که اماراتی‌ها در حال تأسف خوردن درباره امضای توافقنامه سال ۲۰۰۹ با آمریکا هستند که براساس آن آنها باید در ازای همکاری‌های هسته‌ای آمریکا از حق غنی‌سازی اورانیوم چشم‌پوشی کنند و این در حالی است که ایران به صورت موثری حق غنی‌سازی اورانیوم را در داخل خاک خود به دست آورده است. اما در این میان کشوری که بیش از همه به برنامه هسته‌ای ایران حساسیت دارد، عربستان سعودی است. ملک عبدالله، پادشاه فقید عربستان سعودی زمانی از آمریکا خواسته بود علیه برنامه هسته‌ای ایران حملاتی انجام دهد تا «سر مار را ببرد». او همچنین به آمریکا هشدار داد «اگر آنها - ایرانی‌ها - به تسلیحات هسته‌ای دست یابند ما نیز به تسلیحات هسته‌ای دست پیدا خواهیم کرد». ملک سلمان، پادشاه عربستان سعودی نیز در حال دنبال کردن کمپین منطقه‌ای ملک عبدالله علیه گروه اخوان‌المسلمین به منظور تحت فشار قرار دادن حامیان این گروه - ترکیه، قطر، سودان و حماس - است تا بتواند بر اولویت اصلی خود با هدف مقابله با گسترش نفوذ ایران در منطقه تأکید و این کشورها را با خود برای مقابله با ایران همراه کند. عملیات نظامی جدید به رهبری عربستان سعودی علیه جنبش کمیته‌های مردمی یمن جدیدترین تلاش ریاض برای مقابله با نفوذ ایران در منطقه محسوب می‌شود. همانگونه که سال گذشته در جلسه استماع در کنگره آمریکا اعلام کردم، سعودی‌ها به تمایلات هسته‌ای ایران از منظر حمایت تهران از تروریسم و دیگر اقداماتش در منطقه می‌نگرند. شاهزاده مقرن زمانی در گفت‌وگو با مقامات آمریکایی اعلام کرده بود ادعاها درباره ایجاد «هلال شیعی» که تا عراق، سوریه و لبنان ادامه دارد فراتر از حد تصورات است. او فعالیت‌های ایران را در این زمینه همانند یک «ماه کامل» توصیف کرد که عربستان را نیز در بر گرفته و جمعیت شیعیان در استان شرقی این کشور و همچنین همسایگان عربستان از جمله بحرین، یمن و کویت را نیز تحت تأثیر قرار داده است. شک و تردیدها درباره انگیزه‌های ایران زمانی شدت یافت که مقامات ایرانی به موفقیت‌های اخیر جنبش کمیته‌های مردمی یمن در ویران کردن این کشور چشم دوختند. در حالی که ۶ عضو شورای همکاری خلیج‌فارس پیش‌تر از طرح اقدام مشترک - که قدرت‌های جهان با ایران در نوامبر سال ۲۰۱۳ امضا کردند - استقبال کردند اما آنها در محافل خصوصی با این طرح مخالفت کردند. حاکم کنونی عربستان سعودی ریاست کابینه‌ای را بر عهده گرفت که در واکنش به طرح اقدام مشترک بیانیه‌ای محتاطانه را صادر کرد اما روزنامه تحت کنترل پسر ملک سلمان در مقاله‌ای امضای طرح اقدام مشترک را نشانه رها کردن کشورهای منطقه خلیج‌فارس از سوی آمریکا قلمداد کرد. سعودی‌ها در این باره نگرانند که براساس توافق هسته‌ای اگر تحریم‌های اعمال شده علیه ایران برداشته شود، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی می‌تواند بودجه فراوانی برای افزایش فعالیت‌هایش در زمینه خرابکاری در منطقه به دست آورد. گروه ۱+۵ با تمرکز بر مذاکرات با ایران در واقع در حال تضمین مخالفت‌های کشورهای عربی منطقه خلیج‌فارس با چنین توافقی است. در اوایل ماه مارس، زمانی که جان کری، وزیر خارجه آمریکا برای گفت‌وگو با مقامات عربستان سعودی درباره مذاکرات هسته‌ای با ایران به ریاض سفر کرد، مقامات سعودی با لحنی تند با دیپلمات ارشد آمریکایی درباره نگرانی‌های امنیتی‌شان صحبت کردند. وزیر خارجه آمریکا اعلام کرد: «پس از این توافق اوضاع در ارتباط با همه موضوعاتی که ما را در منطقه به چالش می‌کشند، از جمله دیگر اقدامات بی‌ثبات‌کننده ایران تغییری نخواهد کرد». احتمالا وزیر خارجه آمریکا با این سخنان در حال اطمینان دادن به سعودی‌ها بود و خاطرنشان کرد آمریکا به تعهدات خود در قبال امنیت کشورهای عضو شورای همکاری خلیج‌فارس در مواجهه با تهدید ایران پایبند است. از آنجایی که باراک اوباما، رئیس‌جمهور آمریکا در سال ۲۰۱۳ تصمیم گرفت خط قرمز خود را علیه استفاده بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه - نیروی نیابتی ایران - از تسلیحات شیمیایی اجرایی نکند، کشورهای عربی حوزه خلیج‌فارس دلایل محکم‌تری برای نگرانی‌های خود یافته‌اند. سعود الفیصل، وزیر خارجه عربستان سعودی طی کنفرانس خبری با جان کری همتای آمریکایی خود تاکید کرد: نخستین نگرانی شورای همکاری خلیج‌فارس برنامه هسته‌ای ایران نیست بلکه «همه اقدامات دیگری است که ایران انجام می‌دهد» زیرا از طریق این اقدامات است که کشورهای عربی حاشیه خلیج‌فارس به تعریف اهداف ایران می‌پردازند. او از آن زمان هشدار داد نباید با ایران به توافق هسته‌ای دست یافت، زیرا ایران «شایستگی» چنین توافقی را ندارد و تهران مدت زمان زیادی است که در پی اتخاذ «سیاست‌های تهاجمی و مداخله» در منطقه است. با توجه به این موضوع جای تعجب دارد که دولت اوباما اعلام کرده است: «ما در حال تحت فشار قرار دادن آنها -سعودی‌ها- برای موافقت با دنبال نکردن چرخه سوخت غیرنظامی هستیم اما آنها این درخواست را رد کرده‌اند». شاید بهترین هدفی که از این منظر می‌توان به آن دست یافت همان چیزی است که سیگورد نوبوئر از موسسه کشورهای عربی حاشیه خلیج‌فارس بدان اشاره کرده و آن را «استاندارد نقره‌ای» نامیده است و شامل تعهد ریاض به دستیابی به سوخت مورد نیاز راکتور در بازارهای بین‌المللی به جای تولید آن در داخل خاک خود است. بازرسی‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی نیز می‌تواند در این ارتباط کمک‌کننده باشد. اما ناظران در این باره ابراز نگرانی می‌کنند که اگر ایران به پیشرفت‌ها در زمینه تلاش برای دستیابی به سلاح هسته‌ای ادامه دهد، عربستان سعودی می‌تواند از موانع موجود عبور کند. پیامدهای وخیم بین‌المللی چنین سناریویی بدان معناست که این احتمال را نباید دست‌کم گرفت. از این رو به نفع آمریکاست تا اطمینان حاصل کند ایران برای کاهش اقدامات مخرب سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در منطقه با فشارهای جدید از جمله فشارها دیپلماتیک روبه‌رو خواهد بود. علاوه بر این، دیگر زمان لازم وجود ندارد تا آمریکا براساس آن بتواند از اهرم‌های خود در مقابل ایران استفاده کند غیر از آنکه به توافق با ایران برسد. زیرا بدین ترتیب ایرانی‌ها انگیزه‌های کمتری برای اقدامات خرابکارانه خود خواهند داشت. در حالی که مطرح کردن چنین موضوعی در روند مذاکرات مطمئنا سبب پیچیده‌تر شدن روند دستیابی به توافقنامه هسته‌ای با تهران خواهد شد. این اقدام همچنین سبب خواهد شد چنین توافقی به توافقی پایدارتر تبدیل و در کنگره نیز با حمایت روبه‌رو شود. این امر همچنین سبب تقویت موضع حسن روحانی، رئیس‌جمهور ایران در داخل خواهد شد. این همچنین مستقیم‌ترین راهی است که براساس آن آمریکا می‌تواند همپیمانان خود را در منطقه خلیج‌فارس متقاعد کند که واشنگتن از آنها رویگردان نشده است.

پایگاه اینترنتی نشنال اینترست

شهر کتاب
خانواده
مسابقه بزرگ کتابخوانی
از ۲۲ بهمن ۹۳ تا ۳۱ اردیبهشت ۹۴

خانواده ی خوب یعنی زن و شوهری که با هم مهربان باشند، با وفا و صمیمی باشند و به یکدیگر محبت و عشق بورزند، رعایت همدیگر را بکنند، مصالح همدیگر را گرامی و مهم بدارند.

روشهای تهیه کتاب:
مراجعه به کتابفروشی ها و فروشگاه های محصولات فرهنگی سراسر کشور (فهرست کامل در سایت مسابقه موجود است) | ارسال عدد ۲ به سامانه پیامکی ۱۰۰۰۲۶۶۱ | خرید اینترنتی از طریق سایت مسابقه
جوایز: سفر به عتبات عالیات، سفر به مشهد مقدس، سکه بهار آزادی
و بیش از یک میلیارد ریال جایزه نقدی و غیر نقدی
جایزه استثنایی: لذت خواندن کتاب در جمع خانواده
من خانواده ام را دوست دارم
ketabzendegi.ir

MS
جامعه حمایت از بیماران ام.اس ایران
تقدیم به زندگی...
ام.اس را فرصتی برای زندگی می دانیم
آسانترین راه مشارکت
ارسال پیامک بدون متن
به شماره ۸۱۱۸
برای مشترکین ایرانسل و همراه اول
شماره تماس: ۷۰-۸۸۳۱۱۱۶۸

رسانه‌های آمریکا
راهبردها و کارکردها
www.tapbook.ir

خیریه همت
www.Hemmat110.com
اولین خیریه سایبری
مسأله محور در ایران
*۷۲۰*۶*۵#
۳۰۰۰۱۰۱۰۴۰